

תת"ע 3498/10/18 - מדינת ישראל ע"י נגד רפאל בדלוב רפאל בדלוב ע"י

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 3498-10-18 מדינת ישראל נ' רפאל בדלוב
תיק חיצוני: 38211206222

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד
נגד רפאל בדלוב רפאל בדלוב ע"י ב"כ עוה"ד
נאשם
החלטה
1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם.

2. הנאשם הועמד לדין בגין עבירה של נהיגה בשכרות. הנאשם קיבל את הדוח מהשטר ובגוף הדוח נרשם כי עליו להתייצב לדין שהיה קבוע ביום 6.11.2018. משלא התייצב הנאשם נשפט בהעדרו.
3. לטענת ב"כ המבקש הנאשם לא התייצב לדין בשל שכחה, נודע לו על גזר הדין רק ביום 2.4.22, הנאשם אינו מודה במיוחס לו והותרת גזר הדין תגרום עיוות דין לנאשם.
4. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה הסיבה לאי התייצבותו של הנאשם אינה מוצדקת, שיהיו הוא ממושך, גם לאחר שנודע לו על גזר הדין לא אצה לו הדרך ולא הורם הנטל להוכחת עיוות דין.

דין

5. בדיון בבקשה לביטול פסק דין שניתן שלא בנוכחות הנאשם על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהלן:
האחד - סיבה מוצדקת להימנעותו של המבקש מלהגיש במועד את הבקשה להישפט.
השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל

(2.10.03) , פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שער של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט ייעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו...".

6. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו".

7. בעניינו של הנאשם, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

8. בחנתי את טענותיו של הנאשם.

9. טענתו כי לא התייצב לדיון עקב שכחה אינה טענה שיש בה כדי להצדיק את אי התייצבותו. זאת ועוד, גזר הדין נשלח אל הנאשם בדואר רשום בסמוך לאחר שהתקיים הדיון והנאשם לא עמד בנטל לסתירת החזקה שגזר הדין הגיע ליעדו.

לא זו אף זו, אין חולק שכבר ביום 2.4.22 הודע לנאשם על גזר הדין בעת המפגש עם השוטר אשר אף נטל את רישיונו באותו מועד, ואף על פי כן הנאשם המתין למעלה מ-4 חודשים עד להגשת בקשה זו, ולא סיפק כל הסבר ביחס לשיהיו זה.

10. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע ברע"פ **סאלם** שלעיל:

עמוד 2

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."

11. טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין המצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 גיאר נ' מדינת ישראל (6.9.17)).

הנאשם לא הציג כל נימוק שיש בו כדי ללמד שיש פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

12. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 נאוה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

"לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט."

13. בעניינו השיהוי הבקשת הבקשה הוא למעלה משלוש וחצי שנים!!!

14. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם לדיון, משלא שוכנעתי כי היתה הצדקה לשיהוי הממושך בהגשת הבקשה לביטול פסק הדין ומשלא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו - הגעתי למסקנה כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם. על כן לא מצאתי הצדקה להעתר לבקשה.

15. הבקשה נדחת.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ג' אלול תשפ"ב, 30 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.